

Fos Kabadayı

– Eđitimci · 13 Haziran 2017

Adamın biri yolda yürürken aniden durur ve çevredeki insanların görebileceği şekilde kendisine bir tokat atar.

Ardından sinkafli söylemlerle ileri geri bağırmaya başlar: ‘Kim, hangi de Yus bana tokat attıysa hemen çıksın karşıma!’

Adamın şirret ve berbat birisi olduğunu o yörede hemen herkes iyi bildiğinden kimse ses çıkarmaz.

Adam velfecri okuyan gözleriyle muhatap ararken tükürük sačan ađzıyla naralar atmayı sürdürür.

O sırada arkasından kalın bir ses: ‘Ne var lan? Tokadı ben attım sana.’ deyince adam öfke ve hışımla geriye dönerken ‘ Ben bilirim sana yapacağımı...’ der ancak bir an irkilir çünkü kendisine kafa tutan adam iri kıyım birisidir.

Bu kez fos kabadayı çetin cevize çatmıştır ve adeta kayaya toslamış gibi solumaktadır.

Aralarında geçen kısa diyalog şöyle gelişir:

__ Haydi, görelim, ne yapacaksan yap!

Fos kabadayı bir iki ıkınıp sıkınır ve cılız bir sesle:

__ ‘Yok abi, olmaz öyle řey. İstersen gel, bir tokat daha ařk et!’

__ Demin asıp kesiyordun ama!

__ Estađfurullah, abi, kulun kölen olayım ki seni kastetmedim.

__ Bas git! Belanı benden bulma!

__ Eyvallah! Emrin olur abi!

El yumruğu yemeyen kendi yumruğunu balyoz sanırmış! (Atasözü)

13.06.2017